

царь отъ тоя родъ *Конрадъ III* се принудилъ да вдигне бой съ силний си противникъ Хенриха Гордѣливий, който владалъ двѣ херцогства, Саксония и Бавария, и искалъ самъ да седне на германскій прѣстолъ. Тако-речи цѣла Германия се раздѣлила на двѣ партии: на баварска и швабска или *Велфи* и *Хибелини* (Баварски ти херцоги били отъ родъ тъ на Велфи ти; а име то Хибелини станало отъ швабска та укрѣпена сграда Вейблинхенъ, която била на Хохенштауфени ти). Конрадъ надвилъ и отнелъ Бавария отъ противникъ тъ си.

Едно германско прѣдание приказова слѣдний случай за тая война.

Швабскій градъ Вейнсбергъ държалъ страна та на Велфовци, билъ обиколень отъ царъ тъ, и слѣдъ едно упорито противяне принудилъ се да се прѣдаде. Конрадъ, разлютенъ силно противъ жителе ти му, рѣшилъ да съсипе градъ тъ и да затрие всички ти мъжие; само на жени ти далъ воля да се отдалечатъ и да си зематъ най-бесицѣни ти за тѣхъ нѣшта. Тогава отъ градъ тъ се проточила една дълга върволица жени, които водили за ръцѣ съшти ти си мъжие и братя, а нѣкои ги носили на-гърбѣ. Царъ тъ настрѣхналъ отъ такъва вѣрность на жени ти, и пожалилъ градъ тъ.

Хохенштауфени ти имали най-възвишено мнѣние за царско то достоинство, и нѣ само не штѣли да устъпятъ на папи ти, а оште залѣгали да ги покоряютъ пакъ подъ царска та власть. Затова папи ти зели страна та на Велфи ти, и се съединили оште съ италиянски ти градове, които гледали да се избавятъ отъ нѣмскій хомоть. Така и въ Италия станали оште двѣ противни партии: привърженци ти на папи ти и на италиянска та независимость, споредъ примѣръ тъ на Баварска та партия, наричали се Велфи, а привърженци ти на царе ти Хибелини.

Конрада III наслѣдилъ братанецъ тъ му *Фридрихъ I*